

den Side af Sagen er, hvorledes dette Antal bliver fordelt paa de forskjellige Grader. Anskuelserne om, hvorvidt et bestemt Stib skal kommanderes af en Kapitain eller en Kommandør, kunne være afvigende, men disse Anskuelser ere ikke det ene Afgjørende ved Fordelingen af Graderne, idet man ved denne Fordeling maa have for Øie, at Forfremmelsesforholdene ikke saaledes forrykkes, at Officererne, navnlig de dygtigere, søge bort ved første gunstige Leilighed. Undersøger man nøiere den foreslaaende Fordeling, viser det sig, at der for en Forsøgelse af 10 Nummere i Premierlieutenantsklassen kun er forlangt eet Nummer i de høiere Grader tilsammen, hvilket altsaa maa betragtes som en billig Fordring. Det maa ei heller lades ude af Betragtning, at Flaadens Stibe, alt efter som Forholdene maatte stille sig under en Krig, kunne blive fordelte paa en saadan Maade, at man behøver andre høiere Kommandoposter end dem, der findes i de Lovforslaget vedlagte Fordelingslister.

Med Hensyn til Forfremmelserne maa Flertallet ligeledes foretrække Regjeringsforslagets Bestemmelser; men idet Regjeringen bortkaster den dobbelte Aldersgrændse, rykker den den faktiske Aldersgrændse for Premierlieutenanter og Kapitainer op til 45 og 55 Aar, hvilket Flertallet nærer nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa, da en saa høj Aldersgrændse, især for Premierlieutenanter, ikke vil bevare den ønskelige Freidighed og Virkelyst i Officerskorpset. Flertallet maa derfor foretrække de nu gjældende Bestemmelser. Ligeledes er Flertallet stemt for, at man sikker sig en vis Kontinuitet i Opfattelsen af Forfremmelsesmaaden ved at bevare et Forfremmelsesraad, hvis Virksomhed og Indstillingsret nærmere bestemmes ved kongelig Anordning.

Da Materielle Besiddelse og Fornylse afhænger af Orlogsværstets Virksomhed, er Udvalgets Flertal tilbøjeligt til at imødefomne Forslag, der have det Formaal at fremme denne Virksomhed. Nutidens Stibbygning stiller nye Opgaver for hvert Stib, der sættes paa Stablen, hvilket, i Forbindelse med den betydelige Administration, som Kontrol og Regnskabsvæsen medfører, og den Omstændighed, at Direktøren tillige raadspørgeres af Ministeriet i tekniske Sager, binder Direktøren og Underdirektørerne mere til Kontorvirksomheden end tilbragt for Ledelsen af de praktiske Arbejder. Flertallet slutter sig derfor til Regjeringsforslaget.

Sluttelig skal Udvalget berøre de to nye Foranstaltninger, som ere bragte i Forslag. Den ene af disse, som er udgaaet fra Regjeringen og tiltraadt af Folkethinget, tilsigter at henlægge Minevæsenet under Flaaden. I det Flertallet tilfulde anerkjender den store Fortjeneste, som Ingenieurkorpsets Officerer hidtil have havt af Minevæsenets Udvikling, maa dog dets fleste Medlemmer anse det for rig-

tigt, at Minevæsenet henlægges under Marinen, til hvis praktiske Erfaringer Udviklingen af navnlig de aktive Torpedoer i saa høj en Grad maa støtte sig. I det dette Flertal derfor slutter sig til Forslaget, er det dog under den Forudsætning, at de dygtige Teknikere, som hidindtil have baaret Udviklingen, fremdeles blive knyttede til Minevæsenet.

Forslaget om Søforternes Henlæggelse under Marinen kan et Flertal derimod ikke tiltræde, da Søforterne i artilleristisk Henseende vilde lide derunder, og da Marinen ikke vilde være tjent med, at endel af dens Befalingsmænd ved Ophold paa Forterne berøvedes Virksomheden tilfø. To Medlemmer af Flertallet (Seszen og Carstensen) dele ikke ganske denne Opfattelse, men slutte sig af andre Hensyn til det øvrige Flertal.

Udvalgets Mindretal (N. Hansen og Hauer Slev) er ligesom Flertallet overbevist om Søværnets store Betydning for Rigets Forsvar, og er derfor villigt til ogsaa at bidrage sit til at fremme en kraftig og tidsvarende Udvikling af vor Flaade, men kan ikke erkjende, at den Bet, ad hvilken Flertallet er gaaet, er stiftet til at føre til Maalet. Efter vor Formening er en frugtbringende Rigsdagsvirksomhed kun mulig under Forudsætning af et virkeligt Samarbejde mellem Landsthing og Folkething; men dette medfører, tro vi, som almindelig Regel, at Forslag, der have været drøftede i det andet Thing, her bør benyttes som Grundlag for en videre Forhandling i den Skikkelse, i hvilken de ere os tilsendte, navnlig naar, som i nærværende Tilfælde, ingen Uoverensstemmelse finder Sted om selve Grundlaget, men ikkun med Hensyn til enkelte mere eller mindre væsentlige Punkter i det foreliggende Forslag.

Flertallets Endringsforslag under A gaa utvivlsomt ud fra en fra Ovenansførte ganske forskjellig Betragtningmaade, og vi kunne derfor paa ingen Maade slutte os dertil; hvorimod man lige overfor det i Folkethinget vedtagne Forslag skulde have været villig til at medvirke til en Udligning af de modstaaende Anskuelser, og vilde man da for sit Bedkommende, som Hovedpunkter, hvorpaa Mindretallet mener at burde lægge afgjørende Vægt, have fremhævet Søforternes Henlæggelse under Flaaden, Bideholdelsen af den nugældende Regel om, at Mandskabet ikke gjenindkaldes til fornyet Ovelse, samt Slutningsbestemmelsen om Lovens Krafttræden, medens man i andre mer eller mindre væsentlige Retninger, kunde have været tilbøjelig til at gjøre ikke ubetydelige Indrømmelser, navnlig naar man mente at kunne forvente Tilslutning til disse, ogsaa fra det andet Things Side. I Betragtning af den Høilid, som saavel Regjeringen som Flertallet imidlertid har indtaget, maa Mindretallet for Dieblisset anse saadanne Maglingsforsøg som frugtesløse og stiller derfor